

МИНІЯ МЪСАДЦЪ ІѢЛІЙ

ВЪ НѢДЕНЬ.

СТАГШ ВЕЛИКОМЪЧЕННИКА ПРОКОПІА:

СТІХНРЫ МЧННКА, НА Ъ, ГЛАСЪ Д.

Подобенъ: Іакв добла:

Съ нѣсѣ звание твоє, * іакоже бысть проповѣднику та зыкавъ, * проокопіе
всеславне, * и просвѣщися мъслію, * тмъ ѿстївнахъ єсні ідальскію, * и
свѣтільникъ вѣрныхъ быль єсні, * бѣжтвенными илніи честніихъ твоихъ
пѡдвигъ * ѿзарал концы міра, ** слава мъченниковъ и похвали.

Воздержаніемъ пе́рвѣе * плотикамъ взыгранил ѿздѣвъ, * поспѣжде къ
страданію * мъжемъдреніи ѿлчнися єсні, * всеблагенне проокопіе, * не пощадївъ
плоти сілою дѣла. * тѣмже вслікъ претерпѣвъ єсні * відь мъченій,
вѣнценосецъ къ вишнимъ любостоаніямъ востекла єсні.

Воевода іакв непобедимъ, * крѣомъ вооружнися, * тѣки кроѣнными * вси
сілъ сопротивныхъ погрязніахъ єсні, * и тѣки источніахъ єсні исклѣній богатніи,
шъ источникъ извинія, * досточудніе, спасительныхъ, * и вѣхъ напаля, **
пламенемъ страстей содержимыхъ, бгодохновеніе.

Ины стіхнри, гласъ тойже.

Подобенъ: Далъ єсні знаменіе:

Іакв панна пе́рвѣе * съ нѣсѣ та призвала иисуса истина, * проокопіе преславне: *
ємъже благодшии, благенне, вѣровавъ, * отеческію преданію лжду * и
безбожнію лестъ ѿстївнахъ єсні: * и радиися ѿлчнися єсні къ болѣзненнимъ
тѣдомъ, * совершеннаго страданія ** просвѣщися мъслію.

Трезвѣцы стражемъ, * и огнемъ извирлемъ, * и въ темніцѣ
затворлемъ, преображенъ єсні непреложенъ, * ко предлежашимъ бѣжественнимъ
воздвиженіямъ * просвѣнніямъ помысломъ * предзрѣ, мъченіе
многострадальне. * тѣмже та вѣнча вѣнцидабецъ хрістъ, проокопіе, * поздвиги
скончавшаго ** и вѣрѣ соблюдшаго.

Образомъ страданія, єже плотію прїлгъ, * иисуса огловилъ та єсть, *
доброты, проокопіе, вожделѣвъ искреніи, * бѣжтвенныя дѣши твоѧ: * єйже
оудииншися врази терпѣнію и свѣтлости. * тѣмже та огблажаемъ * со
страдавшимъ съ тобою, славне: * съ ниміже проси ѿставленіе ** любтыихъ
поющій та.

Слáва, глáсъ 5:

Про сѧ днéсь слáвнаѧ пáмѧть твоѧ, про кóпїе многострадальне, со зы ба ющи
на сѧ празднолюбецвъ ко благохваленїю и слáвѣ хр̄тѧ б҃га на шегѡ. тѣмже и
притекающе къ рáцѣ мошней твоихъ, ищѣленій дарованія прїемлемъ: и
вѣнчавшаго тѧ спас хр̄тѧ воспѣваемъ во вѣки, непрестанно слáваш.

И нынѣ, б҃ороди ченъ, илъ кр̄то б҃ороди ченъ глáсъ 5.

Подобенъ: Всѣ щлóжше:

Агнца свое го * агнца не скверна ладре вле * и непорочна ладре влца * на дре вѣ
кр̄тизмъ якѡ оузврѣ, * мѣрски воскликнѧше, и днвѣнция вопиаше: * чадо
сладчайшее, * что зрешие сїе нобое и преславное; * какѡ сонмъ бе зелагодатныи
* сднѣцъ пилатовъ предаде тѧ, * и ѿдѣждаетъ на смѣрть * жи вота вслческихъ;
** но воспѣвай твоё неизреченнное, слове, синзхожденіе.

На ст҃ховѣ Октохи. Слáва, глáсъ 6:

(Прокопія хартофуллѣ) Тайнъ ими илнїи пресвѣтлыя тѣцы ѿзварлємъ,
мѣченіе про кóпїе добрелодренне, положеніемъ богъ былъ єсѧ, ѿбождемъ
причастіемъ. тѣмже вѣрою творлыша твои свѣтоносныи праздники, ѿ
напастей многообразныихъ спасай твоими молитвами.

И нынѣ, б҃ороди ченъ, илъ кр̄то б҃ороди ченъ глáсъ 6.

Подобенъ: С преславнаго ѿдесе!

Тѧ вѣдалши при гвождемъ на кр̄ти, иисе, * и стѣти прїемлюща волею, *
дѣла и мѣти твоѧ, влко, * оувы мнѣ, вопиаше, * чадо сладкое: * рѣны
неправедни какѡ терпіши, * врачъ, ищѣливыи человѣческое неможеніе, ** и ѿ
тли вѣхъ извѣбивыи милосердіемъ твоимъ;

Тропарь, глáсъ 6:

Мченикъ твой, гдн, про копїй * во страданїи своеимъ вѣнѣцъ прїлѣтъ
неплѣнныи ѿ тебѣ б҃га на шегѡ: * имѣлъ бо крѣпость твою, * мѣнитеley
ни зложи, * со крѣши и дѣмашвъ немощи я дѣрзашти. * тогѡ молитвами **
спаси душы наша.

На Оұтреңи

Оба қанóна өктәніх а безз мәннічінавз. Ҥ тәгін на 5.

Глáс ද. Песнь ә.

Ірмосы: Мóрл үермиңдю пðчýнð, * невлáжнымын ғтопáми, * дрéвній пішешеşтвовавз імль, * кртообрáзнымын мәннісевымы рðкáма, * амалніковð сілð въ пðстгыни побéдилз әстъ.

Богáтымын ғлáнін джá әблїлнз, сөфтонóсный сéн, һ честнýй пра́здникъ твоóй чтðшыл, стратеý мглы һзбáви һ напáстен, мðченнчe прокóпие.

Звáніе не ѿ человéкъ быстъ твоè, прокóпие, но из нёссе ғлкв пáнла пéрвѣ хртóс оўлови, стратеý сюнхз сидѣтелж всеністиннаго тà содѣлавз.

Воинствомъ тлбнныымъ, премðдре, на вѣчнðюшил ғлкв смысленъ премѣннівз, һ смéртнаго царj на беzi смéртнаго, һ цртвіе нетлбнное тебѣ подавáюшиго, прокóпие.

Богоодніченъ: Бестествомъ содѣтелж родилл әсн, насы әбожибшаго паче оўмà соединеніемъ истинныымъ, б҆же препѣтл: әгóже моли, просвѣтнти поющыл тà.

Песнь ғ.

Ірмосы: Не мðдростїю, һ сілою, * һ богáтствомъ хвалына, * но тобою, Ӧчено ұпогтасною мðдростїю, хртè: * нѣстъ бо тгз, паче тебѣ, члвѣколюбче.

Посредѣ кртà преслáвиш хртóс тебѣ твлáетса, наұчáл ғлвѣ, әже къ наимъ схожденіе, һ тà къ страданію призыбал.

Хрámъ һ сгольпз возвеңглз әсн тебѣ саламаго бжтвенномð джð, реңностїю дыхáл бжїеню: хрáмы һ беzi дышныл һстгкáны джмашискил низложил әсн, мðченнчe прокóпие.

Соблeикса әсн кóжныхз рíзз сгроганіемъ, нетлбніл же Ӧдeждею әдѣлеса, прокóпие: һ многокóзненнаго, мðченнчe, әбнажил әсн.

Богоодніченъ: Ҳзбáви мà вслакагш прилоға сопротивлагш әміл, мтн дебо тгл, һ сéрдца мое просвѣтти, вѣрою тà слáвлащиш, пренепорочна.

Седáленъ, глáс ә. Подбенъ: Гробъ твоий:

Икв пáнла пéрвѣ хртóс из нёссе, прокóпие мðдре, тà зоветъ къ вѣрѣ, добротð бжтвеннðю пробѣдын сéрдца твоегш. тѣмже пострадалж әсн мðжески, проповѣдал жртви, һ тогш къ человѣкъмъ, преблажене, сошествие. (**Дважды**)

Слáва, һ нýинѣ, бѓорóднченъ глáсъ ѿ:

Безнебѣстнаѧ ѹтгла б҃ѣ дѣо, єдинѧ вѣрныѧ предстательнице һ покрѣве, вѣдъ һ скорбѣй һ людтыѧ ѿбетоѣнїй вѣхъ һзвѣви, на тѣлѣ оўповѣнїе, ѹтроковицѣ, һмѣщица, һ дѣши наша спаси бжѣтвенными молитвами твоими.

Крѣтобѓороднченъ: Зрѣши тѣлѣ, христѣ, всенепорочнаѧ мѣти, мѣртва на крѣпѣ просигрѣта, вонїлшес: сїе моя, сознанчальне ѹцѣ һ дѣхъ, чѣто неизреченое твоѣ сїе смотрѣнїе, һмже спаси ѹснѣ пречтыѧ рѣкъ твоихъ, щедре, созданїе;

Пѣснь ۴.

Ірмосъ: Возднесена тѣлѣ відѣвши цркви на крѣпѣ, * славище прѣведное, * ста въ чинѣ своемъ, * доисториша взыбалиши: * слава сильѣ твоей, гдѣ.

Превознесенаго держаю нечестїја гоудаго мѣчитела, ко вѣцѣ бжѣтвенными возвращенїи взыбала, разразилъ ѹснѣ: слава сильѣ твоей, гдѣ.

Ивлѣтса въ тѣмнициѣ теснѣ златворенѣ һзвѣнтель, прокопіе, дѣрзости наполнѧлъ тѣлѣ, сїлнїемъ же просвѣщалъ тѣлѣ, һ звѣнїе сѹзбо твоему предспѣканїю подадъ.

Благодатиу бжѣтвенною просвѣщено зрѣши твоѣ лицие небѣрія мракомъ покровенїи, сѣрѣи вѣры бжѣтвенными мановенїемъ прїемлютъ.

Бѓороднченъ: Утлагчена сномъ оѣнѣи, къ поклонїю оѣтре мѧ твою нѣсѣпною, вѣчцие, воздвигни молитвою, һ спаси мѧ єдинѧ спаса рождаша.

Пѣснь ۵.

Ірмосъ: Нечестїйи не оѣзрятъ славы твоемъ, христѣ. * но мы тѣлѣ, єдинородне, * ѹческиј славы сїлнїе бжѣтвѧ, * ѿ нощи оѣтренююще, воспѣваемъ тѣлѣ, * члвѣколюбче.

Сѣрѣи словесъ твоихъ вѣнчество бѓопокорное привѣлъ ѹснѣ христѣ, мѣченїя крѣвїю наследствовавшее, изъ тобою, прокопіе, цркво нѣдвѣжимое.

Сѹгклиптица ѧвнѣла вѣшнаго прничестїици, жены ѹгклиптика, һ рода сѣрѣгости ѿрекшеся, һ оѣмрѣти һзвѣлиша по теснѣ, слобе везмергне.

Огнѣмъ распалѧеми бжѣтвенными дѣши, ѿпалимъаго һ нециади жегомаго тѣла пренебрѣгше, ѧже твоѣ возжелѣвшыѧ цркво, многомѣлостнѣ.

Бѓороднченъ: Заченши родилъ ѹснѣ бѓа єммандинла, на ѿбновленїе человѣкѡмъ, престаѧ, ѹтгла, плоть бывша: бѓоже пріенш молѧ спаси дѣши наша.

Пѣснь 5.

Ірмосъ: Пожрѹ́ти со гла́сомъ хвалéнїа, г҃н, * ц҃рковь воліе́тъ ти, * ѿ бѣговицїа
кро́ве ѡчи́щшия, * ради мілости твоіхъ и́стекшаю кро́вию.

Исто́чая тво́й медоточиный лзы́къ о́чієнїа медоточица, и́ го́ресть
безбожїа во́стини ѿзбáви, благопокóриш твои бѣговицїа, мѣчи́нче
прокóпіе.

Матерь благочестїе, мѣчи́нче, отложи́въ, злочестїа и́зви́млеша, твою по
плоти честиню матерь, и́ прибодиши и́бномъ ѿ ѿраданїа ради.

Ланиты ѿрѹ́жѧ желѣзомъ мѣчи́тель, помысла твоегѡ твѣрдости,
мѣчи́нче, не поколебѧ, водрѹ́женаагѡ любовию, ѿрѹ́ти плоти претерпѣвшагѡ.

Богородиценъ: Стаго ѿты́хъ и́нзречению родилà єси, преиста́л дѣо, вѣрныя
прѣснѧ ѡзвѣщающаго и́ мѣчи́ческїа ліки со ѿглы сокодѣллюющаго.

Кондакъ, гла́съ є: Подобенъ: Ви́шихъ и́щѧ:

Ревностїю ко христѹ́ вѣтвенною распали́емъ, и́ крѣпѧ крѣпостїю ѡгражда́емъ,
врагѡвъ шатанїе и́ дѣрзость и́зложи́ла єси, происто́піе, и́ честиню цркви
возвѣшила єси, вѣрою предспѣвала, и́ просвѣщала на́съ.

Ікона: Оу́стѧ рѣзьма мнѣ пода́ждь, предвзнача́льне сло́ве, хота́щ пѣти
твоего ѿрѹ́жника происто́пія: и́маша бо вога́тиство милю́едїа и́нзречено, христе
мои, пѣчи́нъ твоіхъ сде́бъ: да и́ лзы́ дышевнаагѡ тра́ка ѡчи́щисѧ, о́чама же
всакъ ѿквери́з ѿмы́въ, храмъ сва́щенїа дѣлы вѣтвенними твоимъ бѣдѣ, и́
досто́йнаа пою мѣчи́нкѣ, вѣрою предспѣвала, и́ просвѣщала на́съ.

Пѣснь 6.

Ірмосъ: Въ пеци́и абраамо́тїи ѿтроцы персідстїи, * любо́вїю благочестїа паче, *
нѣжели пламенемъ ѡпале́еми, взы́вѧхъ: * благословенъ єси въ храмѣ славы
твоемъ, г҃н.

Тажестїю слова твоей вѣи сокрѹ́шаемъ, мѣчи́нче, не чѣлъ єси: и́сити
бо и́го на вѣи возжелѣлъ єси прелегкое, за милю́едїе на́мъ примѣшишага.

Благодать си́ише и́сце́ленїи прїемъ, недѣги ѿмлеша, мѣчи́нче, и́ лѣкыя
шгонлеши дѣхи, воліа: благословенъ єси, г҃н вѣде ѿтре́цъ на́шихъ.

Многообрази́и ѿ вѣгъ лзы́ прїемла, бѣженне, и́ ѿгнѣмъ ѡпале́емъ,
твѣрдости нечестїе попалѣлъ єси, благословенъ єси, воліа, вѣде ѿтре́цъ на́шихъ.

Богоодиценъ: **О** дѣы неплѣнныя паче єстествоѧ раздѣется слово, иже словомъ всѣ содѣвѣши, безсловесиа хотѧ извѣвти вольное славословища тогѡ инітїе.

Пѣснь І.

Ірмосъ: Рѹцѣ распространеръ даинілъ, * львовъ зіанілъ въ рѹцѣ зятче: * Огненію же сіль огасиша, * добродѣтелю преподобишаеся, * благочестію рачнителю ѿтроцы, взываше: * благословите, всѣ дѣла гдна, гда.

Свѣщамъ ѿпладеемъ лѹтѣ, ѡстни же подбодаемъ, и лѣтнимъ рѣнамъ строганіе пріемла, и болѣзни тѣлѣ, мѣченіе, взывалъ єси: благословите, всѣ дѣла гдна, гда.

Твою десницу тѣмна дѣмшиша лица, блаженне, залѣшилъ єси: ию бо на ѿгліе горлыше, славне, ѿпладнися положилъ єси, беззаконіомъ мѣнителю противлѧлся, и взывалъ: благословите, всѣ дѣла гдна, гда.

Каменъ христъ незыблемъ, всеблаженне славне, имѣлъ ѿнованіе, каменіемъ, проокопіе, радовашеся сбросу ѿтлагчаваешь, къ неплѣцѣ тѣ радости ѿблегчаетъ, вопиюща: благословите, всѣ дѣла гдна, гда.

Богоодиценъ: Сѣ вси, ѿтроковица, роди, иакоже прорекла єси, тѣ ѿблажающи, бга блаженаго рождшю, блаженны содѣвашаго, иже повелѣніемъ єгѡ послѣднющыя вѣриш, и вопиющыя: благословите, всѣ дѣла гдна, гда.

Пѣснь ІІ.

Ірмосъ: Камень нерѣкогѣчныи * ѿ несѣкомыя горы тѣбѣ, дѣо, * краєгольныи ѿтѣчеся, * христосъ, совокупиый разгостящиаѧ єстествоѧ. * Тѣмъ веселѧшеся, тѣ, вѣ, * величаемъ.

Возжелѣнныи тѣбѣ полѣчишъ конецъ, велемѣреніи преклонилъ єси бгъ выю, ѿдѣренъ же бызв мечемъ, иакоже на колесници твою всѣлъ єси кробию, и къ немъ, мѣченіе, востѣклъ єси.

Точиши рѣки ищѣленій, источники бызв чудесъ, ѿставлѧши же пламень страстеи, дѣмшикил же погрѣжалъши полки, весельною да бѣтвенной крѣпостію, досточданіе.

Веселатъ твою память радостию твориши, всѣкаго прещенія, всѣкаго же недѣга и всѣкія бѣды спасай, проокопіе, къ зиждителю бгъ священными твоими мольбами.

Біородніченз: Сві́тгз на́мз возі́л, О́троковіце, що ів'єгоно́сна л тво́є а о́утрібі, іозда́тель солица һа ве́здз, һа ві́лкіл тва́ри: є́гоже прилі́жні молі, просвітніти пою́шыя л та.

Сві́тліленз:

Са небе, та́ків панла́з, бы́сть та́е є́з ве́ліє, є́мдже та́е зонменітніш преспі́валь, прокопіе, гдеви лікіи мічеників прибельз є́сі: са на́мніже молиши ѿ хвалілащиҳз та.

Біородніченз: Сві́тгз ро́ждша л, ді́о, һже що ів'єга нерождена, незаходілагао ів'єга, тво́ими нездыпными молітвами наставляющи не престай, та пою́шыя, мі́ти присноді́о.

На хвалітегз істїхіры, на д Глáс з Є. Ві́зантієво:

Іако преспі́валь ве ве́ліз, ѿ ів'єхз моліса, істрастоно́сче, преспі́валь ве на́мз, мічеників похвало, великий прокопіе, та́ків дарзновеніе һмі́л ки на́мд, һ тоға преспі́валь прісніш престо́л ве біонзрадниҳз істезліхз, һа біжтвенниҳз діблініхз благо́гождающиҳз є́мд, һа та похвало.

Глáс д. Гéрманово: Юношеским візрастом подвижася, та́ко же біжтвенніхшій панел, ів'іше біжтвеное даровеніе прі́лаз є́сі: һа лю́тагш борця дарзость іссеорджесством крі́тіа низложілаз є́сі, мічеників похвало, істрастоно́сче прокопіе, ѿ на́с з ко гдз моліса, спасти душы на́ша.

Глáс д. Кі́пріаново: Хвали бігз що брінниҳз о́устеніз прінісніса, ве біжтвенніхшій памати тво́е, прокопіе многострадальне: ты бо та́вілса є́сі һа зрадниий вониҳз слоба ве́рьи, побіднів ве траді́хз ідалискіл зрақи: һа на́міс просвітліса є́сі ів'єтом з траческим, ѿзарлак на́ша помышленія, молітвами тво́ими.

Глáс є: Ціковъ днесъ ѿдѣлвашася держа́вою тво́ею, мічениче Христо́въ, ве селітса: һа твою візензрадні́ю памать по досто́льнію благохвалинш взыба́етъ, почнітающи: ради́нса, һже панла́з поревновавый, һа крі́тъ Христо́въ ве́зімъ, һа істін соірдішілаз є́сі чи́ждағш: ради́нса, мічениківъ похвало, прокопіе многострадальне: ѿ на́с з ко гдз не престай молі́са, та́ків дарзновеніе һмі́л, істра́дальцевъ о́украшенніе.

Слáва, гláсъ д:

Червленніцею кроbеи мъченија твоегѡ, оукраиншися церковь бжїа, солнечныя зары неподымаетъ, проокопїе многострадальне: кртому бо вооружиъ сеbe, и оумреетъ по христу жеялъ добрьмъренникош полченію чуждаго спротивъ стаъз єсѧ, и посрамиъз оумышленію веззакониъхъ, побѣдныи вониз гавльися христовъ. тѣмже молимъ тѧ, якѡ имѣлъ дерзновеніе къ немѹ, мъченникъвъ оукраиненіе, моли спаситися душамъ нашымъ.

И наинѣ, егородиченъ, или кртобгородиченъ глаcъ д.

Подбенъ: Якѡ дѣла:

Распинанема христя члвѣколюбца відлажи претила, * и рѣбра ископавае ма копиимъ, * плачи волиаше: * что иѣ, сїе моя; * что ти везблагодатніи людіе вождаша, * За тѣже сотворилъ єсѧ дшерилъ имъ; * и тишишикоша везчадствованіи мѧ, велюбезнѣйшии: * оудивлѧюся, елгогодтрбене, ** твоемѹ вольномѹ расплактию.

На стихобиѣ фиктѡнѧ.

Тѣже глаголемъ притѣзвъ: Днѣнъ бѣзъ вѣтъхъ скоихъ, * бѣзъ ілебъ.

И поемъ стихиръ, глаcъ ѕ:

Пріндите, вси земніи концы, душобиный лікъ состаивимъ, пѣніемъ тробниий глаcъ воспріймаше, и благодарныя пѣсни прінесемъ, глаголюще: радыися, христовъ вонне, мъчениче проокопїе любовью бо сегѡ пострадалъ єсѧ, блаженне: радыися, иже тѣло щадаъз на рѣны лютыя за вѣчнѹ и блаженниѹ вонстиниѹ жизвы: радыися, несытною душеною наслаждаяися непрестаннико, якѡ ѿещиникъ христя бга нашегѡ. тѣмже ѡ творлщиъз вѣрою славнѹ память твою моли, извѣбнителю вслакаго гнѣва и тли и мъченію.

Слáва, глаcъ и.

Якоже панелъ звание ѿ бга пріемъ, мъчениче проокопїе, и предпѣвамъ въ вѣѣ кртъ жеялніемъ, мъчнителенъ злочестіемъ и мъченію всѣ мъжественни посрамилъ єсѧ. тѣмже и до кроbе противостаъз єсѧ ко грѣху, къ невѣдимымъ врагомъ подвижися: и молишиися непрестаннико извѣбнителю и бѣху, даровати вселенниѣ мири, и душамъ нашымъ вѣлию мѣсто.

И нынѣ, бѣородиенъ, илѣ крѣтобѣородиенъ глаголъ.

Подобенъ: Мѣченицы гдѣн:

Крѣтобѣородиенъ: Не терплю, чадо, видѣти тѧ на дреѣвѣ огнѣвши, бѣдро стъ
всѣмъ дающи: таико да дреѣвѣ преступленіемъ плодомъ сномъ погибельныимъ
огнѣвши мъ вѣжественію и спасительнию бѣдро стъ подастъ, дѣла глаголаше
плакущи, юже величаемъ.

На Літurgical:

Блаженна Октохиа, и ѿ канона старій пісні Г-ла.

Посредством крізь преслави христоїв таємницею, наставлю імові, єже і в нама
вхідніє, и таємницею призвивало. (Дважды)

Храми и споділки воздвижень єсі таємницею самаго божественного духу, ревностію
дивільської божією: храмы и відкритиши як настічаны демонівікіл низложіль єсі,
мучениче проокопіє.

Богооднієн: Ізбачи міа всіякаго приступу іпротивлаго змія, міти діво
чіла, и сердце моє просвіті, вірою таємниця, пренепорочна.

Тропарь, гласъ д:

Ичиникъ твоій, гді, проокопії * бо спаданії своєму вінечку прієдту
неплаканий ѿ таємницею бга нашеаго: * ім'яни бо кріпості твою, * мучнітелен
низложі, * іокрішні и демонівъ немощнія дірзогти. * тога молітвами **
спаси душу наша.

Кондакъ, гласъ є:

Ревностію ко христу божественною распалаємъ, * и крізь кріпостію
віграждаємъ, * врагівъ шатаніє и дірзогти низложіль єсі, проокопіє, * и
честнію цікавъ возвысилъ єсі, ** вірою преіспівала, и просвіща насе.

Прокіменъ, гласъ д: Айенъ бгъ во стихахъ іконихъ, * бгъ інлєвъ.

Стіхъ: Въ цікавахъ благословіте бга, гді ѿ настічникъ інлєвихъ.

Аплиз із тімодією, зачало сів.

(сів) Чадо тімодіє, возможай * и благодати, іже и христъ інсі: И тає
слышалъ єсі ѿ мене многими ініціали, ім'я предајдь вібривимъ чоловіківмъ,
иже довольни бдіти и ініхъ наставити. Ты оубо злопостражді іако добре
вонихъ інсі христоївъ. Никто же бо вонихъ бывашъ віблазнети кіпламъ житійскими,
да воеодіє оугоденъ бдіти. Іще же и пострадајдеть кті, не вінчаети, іще не
закони вічні бдіти. Тріждайющемъ ділателю прещде подобаети ѿ плода
відсіти. Радзмінъ тає глаголю: да дасти оубо таємницею гді радзмъ и вісімъ.
Поминай гді інса христъ воставшаго ѿ мертвыхъ, ѿ імені дедова, по

бѣговѣтвовѣнїю моеѧ. Въ нѣмже злостраждѣ дѣже до оѣзъ, іакѡ злодѣй: но слоѣво бѣжѣ не вѣжетсѧ. Сеѧ же рѣди всѣмъ терплю нѣзѣрѣнныихъ рѣди, да и тѣ спасенїе оѣзъчайтсѧ єже ѿ христѣ ииисѹ, со славою вѣчною.

Аллиліѧ, гласъ й: Праведникъ іакѡ фінѣзъ процветергъ, іакѡ кѣдръ, иже въ лѣбѣнѣ, оѣмиожитсѧ.

Стихъ: Насажденіи въ домѣ гдѣ во добрехъ егъ нашеѧ процветѣтъ:

Бѣліе матеря зачало й.

(Зѣлѣнѣа) Рече гдѣ: Иже любитъ отца иль матерь паче мене, нѣсть мене достоинъ: и иже любитъ сына иль дщерь паче мене, нѣсть мене достоинъ. И иже не пріиметъ крѣтъ своею, и въ сѣдѣ мене градеетъ, нѣсть мене достоинъ. Убѣрѣтъ душу свою, погубитъ ю: и иже погубитъ душу свою мене рѣди, убѣрѣтъ ю. Иже вѣсъ пріемлетъ, мене пріемлетъ: и иже пріемлетъ мене, пріемлетъ послѣвшаго мѧ. Пріемляй пророка во имѧ праведнаго, мѣдѣ праѣднаго пріиметъ: и пріемляй праведника во имѧ праведнаго, мѣдѣ праведнаго пріиметъ. И иже ѡщє напоитъ єдинаго ѿ мѣлыихъ сихъ чашу страденіи воды, токмо во имѧ оѹченіка, аминь глаголю вѣмъ, не погубитъ мѣды своеѧ.

Принадлеженіе: Въ память вѣчнаго спасенія прѣнникъ, ѿ слѣда не оѹбоитсѧ.